

ALGEMENE KAMER

ZAAK VAN VRM t. NV TELENET

(dossier nr. 2008/0450)

BESLISSING
nr. 2009/012

16 februari 2009

In de zaak van VRM tegen NV Telenet,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr E. BREWAEYS, *voorzitter*,
Dhr C. ADAMS, *ondervoorzitter*,
Mevr P. VALCKE,
Dhr R. LANNOO,
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*

en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 16 februari 2009,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. Ingevolge de algemene opdracht, vastgesteld bij het kaderbesluit monitoring van het Vlaams Commissariaat voor de Media van 22 april 2005 tot het uitvoeren van een regelmatige monitoring van de Vlaamse televisieomroepen, werden door de onderzoeksceel van de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna : de Regulator) de uitzendingen van 7 diverse televisieomroepen, uitgezonden op 3 november 2008 van 15 uur tot 21 uur, onderzocht.

Het betreft hier onder meer de uitzendingen van het omroepprogramma Studio 100 TV van NV Telenet.

Het onderzoek werd uitgevoerd op basis van opnames van de betrokken uitzendingen door MediaXim.

2. Op 5 december 2008 legt de onderzoeksceel van de Regulator aan de algemene kamer van de Regulator een onderzoeksrapport voor aangaande mogelijke overtredingen van de regelgeving inzake reclame, tewinkelen, sponsoring en boodschappen van algemeen nut tijdens de uitzendingen op 3 november 2008 van het omroepprogramma Studio 100 TV.

3. Op 15 december 2008 beslist de algemene kamer van de Regulator om, op basis van het onderzoeksrapport, tegen NV Telenet (hierna : Telenet), met maatschappelijke zetel Liersesteenweg 4 te 2800 Mechelen, een procedure op tegenspraak op te starten.

4. De beslissing om een procedure op tegenspraak op te starten wordt samen met het onderzoeksrapport bij aangetekende brief van 15 januari 2009 aan Telenet meegedeeld.

5. Telenet bezorgt de schriftelijke opmerkingen aan de Regulator bij aangetekende brief van 2 februari 2009.

6. Op de hoorzitting van 16 februari 2009 wordt Telenet vertegenwoordigd door Thomas Roukens.

DE FEITEN

7. De onderzoeksceel stelt vast dat tijdens de onderzochte periode zesmaal een alleenstaande reclameboodschap wordt uitgezonden.

HET RECHT

8. Artikel 101, § 1, tweede lid, van de Vlaamse decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (hierna: het Mediadecreet) luidt als volgt :

“Reclame en telewinkelspots moeten worden gegroepeerd in niet-openvolgende tijdsblokken van beperkte duur.”

A. Argumenten van de aangeklaagde omroep.

9. De omroep voert aan dat het om zelfpromotiespots gaat die vooraf gegaan en gevolgd worden door een pancarte waardoor de spots gescheiden worden van de programma's.

De omroep heeft zich op geen enkel moment willen onttrekken aan de bepalingen van het Mediadecreet. Indien blijkt dat het uitzenden van de zelfpromotiespots niet voldoet aan het Mediadecreet, zal de omroep onmiddellijk de nodige aanpassingen in de uitzendingen doorvoeren.

De omroep wijst er tenslotte op dat het uitzenden van de spots geen reclame-inkomsten heeft opgeleverd.

B. Beoordeling.

10. De vraag of de betreffende boodschappen al dan niet zelfpromotiespots zijn, doet niet ter zake. Zelfpromotie is immers een bijzondere vorm van reclame en valt dus onder toepassing van artikel 101, § 1, tweede lid, van het Mediadecreet. Zelfpromotiespots moeten gegroepeerd worden uitgezonden in niet-openvolgende tijdsblokken van beperkte duur.

Uit het onderzoeksrapport blijkt dat er zesmaal een alleenstaande reclameboodschap werd uitgezonden.

Dit vormt een inbreuk op de bepalingen van artikel 101, § 1, tweede lid, van het Mediadecreet.

Gelet op de omstandigheden van de zaak is een waarschuwing een gepaste sanctie.

OM DEZE REDENEN, DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

In hoofde van NV Telenet een inbreuk vast te stellen op artikel 101, § 1, tweede lid, van het Mediadecreet;

Overeenkomstig artikel 176, § 1, 1°, van het Mediadecreet NV Telenet daarvoor te waarschuwen.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 16 februari 2009.

D. PEEREMAN
griffier

E. BREWAEYS
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.